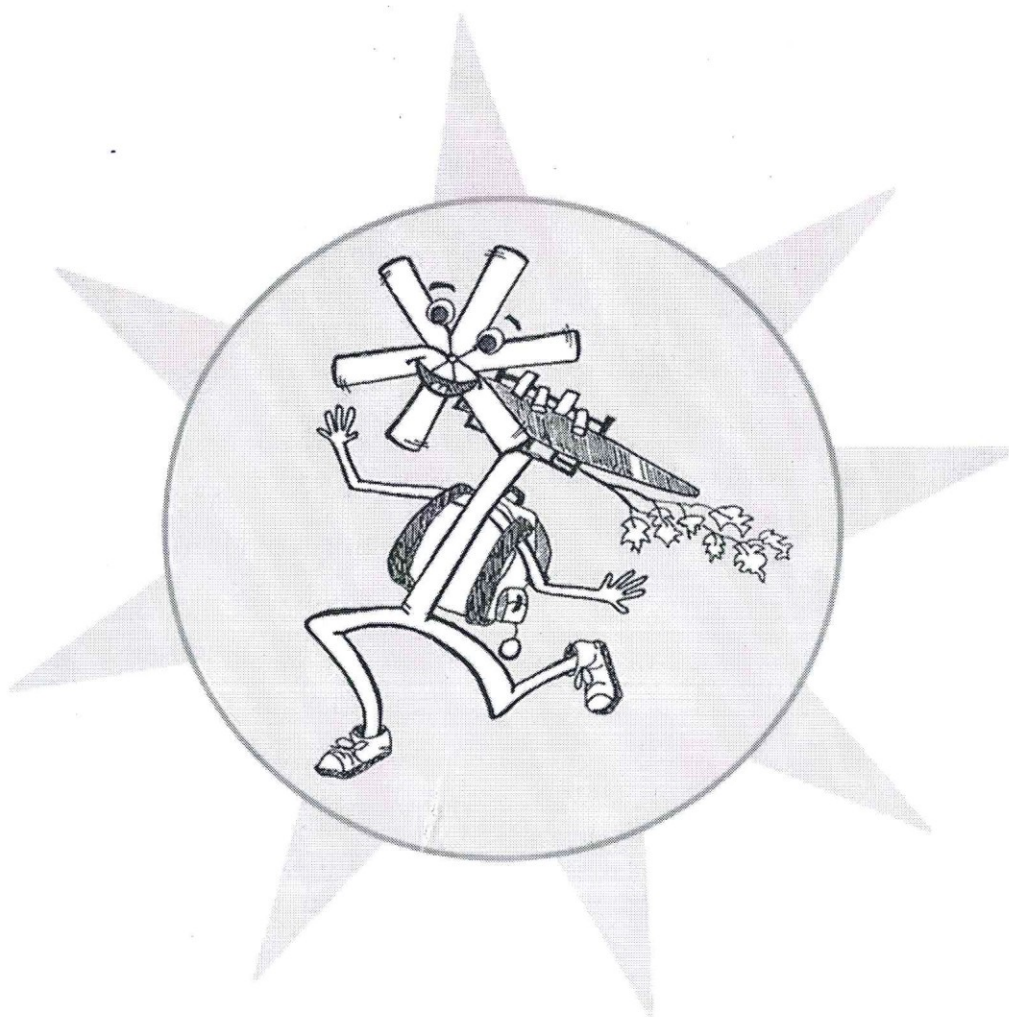

Ocvirki

Glasilo OŠ Videm
Šolsko leto 2013/2014

Glasilu na pot

Šolsko leto 2013/2014 je bilo posebno, tako kot vsako do sedaj.

In kaj je bilo to šolsko leto tako posebnega? Naša šola je dobila novo toplo preobleko. In praznovala je 20 let. In odela se je v mavrične barve. V mavrico idej in doživetij, v mavrico znanj in tekmovanj, v mavrico ljudi. Vsi, ki smo dneve med

tednom preživljali v šoli, smo prispevali svoj del. Vsak od nas je bil delaven in je skušal pokazati in izkoristiti svoje sposobnosti. Veliko smo naredili. In veseli smo, da so nam pri tem pomagali tudi starši, dedki in babice, društva v kraju, Občina Videm.

Eva Glogovčan, 5. a
(mentorica Danica Tili)

Učenci ste bili odlični v različnih projektih, na prireditvah, pri pouku, pri interesnih dejavnostih, na tekmovanjih. Veliko vas je pokazalo lep odnos do dela, do sošolcev, delavcev šole. Vsem čestitam.

Za vsemi učenci naše šole pa stojijo, jim pomagajo in jih usmerjajo učitelji in drugi strokovni delavci. Tudi njim čestitam za lepe dosežke.

Še nekaj dni pouka je pred nami in konec bo šolskega leta.

Želim vam lepe počitnice, z veliko smeha, dobre volje in s prijetnimi druženji.

Ravnateljica OŠ Videm

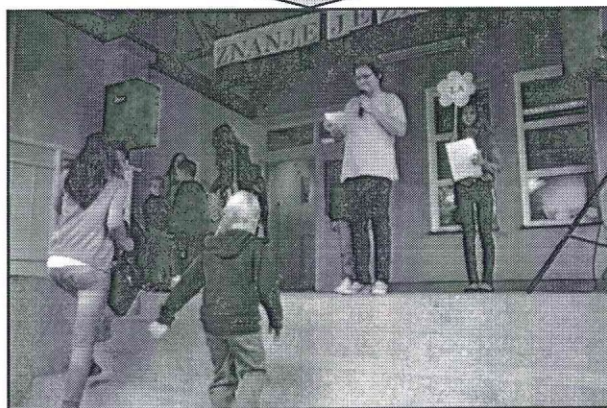
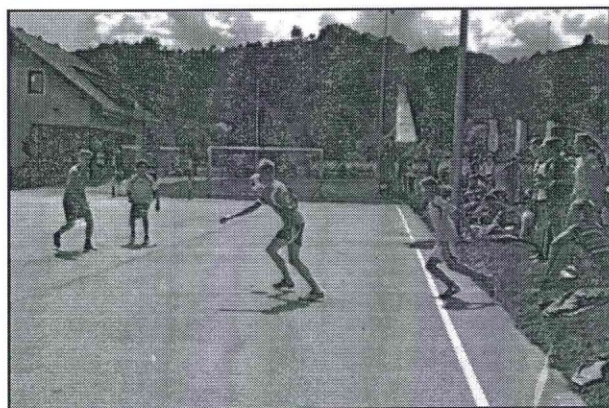
Helena Šegula

Šolsko leto 2013/2014 v sliki in besedi

Zdrav duh v zdravem telesu – kako prijetno in koristno je novo šolsko leto začeti z ZABAVNO ŠOLO NOGOMETA!

Tega, da je »znanje zaklad«, smo se spomnili takoj na prvi šolski dan.

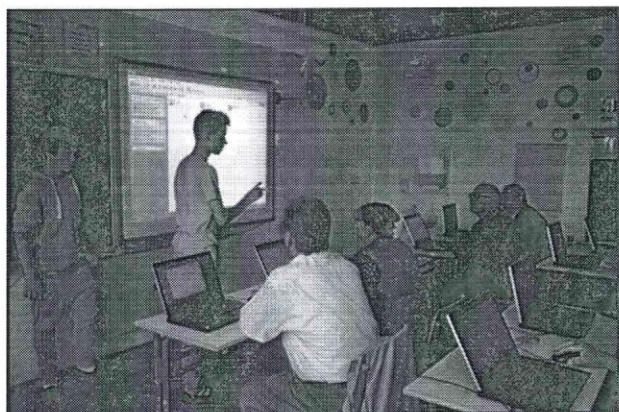

Topel september smo izkoristili za športne aktivnosti – z Vidma smo se podali proti Leskovcu, kjer smo aktivno spremljali tekme za Zlatkov pokal.

Učili smo se plavati ...

Kmalu pa je prišel dan, ko smo tudi prvošolčke sprejeli v šolsko skupnost.

Starejšim občanom smo v okviru projekta Simbioza z veseljem pomagali pri usvajanju računalniških veščin.

Ob tednu otroka smo ustvarjali,
plesali, obiskali razstavo, se sladkali
s kostanji ...

Obiskali smo mojstra v delavnici.

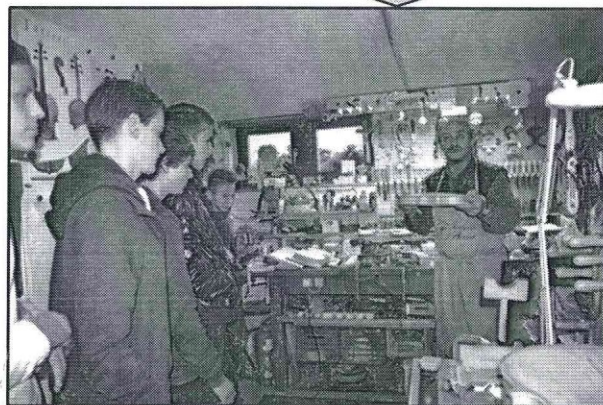

Učili smo se o zdravi prehrani.

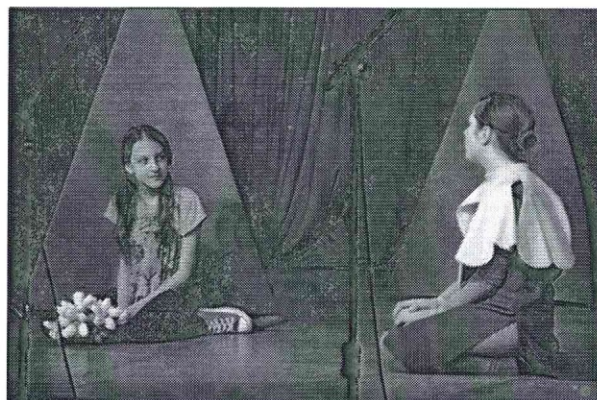
Uživali smo v glasbi na
božičnem dobrodelnem
koncertu ...

Razmišljali smo, kaj vse lahko postanemo,
ko bomo veliki ...

Ob slovenskem kulturnem prazniku
smo uživali ob predstavi sedmošolcev.

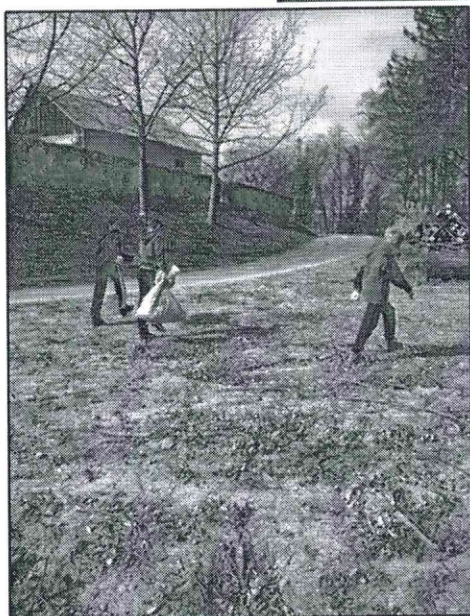

Šolsko leto 2013/2014 v sliki in besedi

Pustovali smo, kot se spodobi. Postali smo igrive črke in preganjali deževno zimo ...

Praznovali smo 20. obletnico naše bele šole ...

Najprej smo združili moči na čistilni akciji, nato pa smo se zabavali še na dnevu druženja in gibanja vseh generacij.

V tem šolskem letu se je dogajalo še veliko zanimivega, kar smo dokumentirali z obsežnimi fotoalbumi, ki si jih lahko ogledate na šolski spletni strani: www.solavidem.si.

Pripravila Vesna V. P.

Znanje je zaklad

Tudi v pravkar preteklem šolskem letu so se naši učenci razen pri rednem šolskem delu izkazovali z dodatnim znanjem in veščinami tudi na različnih tekmovanjih na šolski, regijski in državni ravni.

Že takoj v septembru so se preizkusili v **logiki**, kjer je na šolskem tekmovanju sodelovalo 45 učencev od 6. do 9. razreda. 13 med njimi je osvojilo bronasta priznanja.

Šolskega tekmovanja v znanju **angleškega jezika** se je udeležilo 8 devetošolcev, 4 med njimi so prejeli bronasta priznanja.

Pri **nemščini** so devetošolci **MARTIN DOMAJNKO**, **NINA DUH** in **ROK ŠMIGOC** že na šolskem tekmovanju pokazali veliko znanja in osvojili bronasta priznanja, nato pa vsi trije na državnem še srebrna.

V decembru se je 116 učencev od 2. do 9. razreda udeležilo šolskega tekmovanja iz **materinščine** za **Cankarjevo priznanje**, 42 pa jih je prejelo bronasta priznanja. Dve učenki sta se udeležili regijskega tekmovanja, **NINA BRATUŠEK** je tam osvojila srebrno priznanje.

Na šolskem tekmovanju iz **kemije** za **Preglovo priznanje** je 10 osmo- in devetošolcev osvojilo bronasta priznanja, 9 med njimi pa se je udeležilo tudi državnega tekmovanja, kjer sta **JERNEJA BURG** in **NINA BRATUŠEK** osvojili srebrni priznanji, **ROK SIMONIČ** pa zlato.

Iz znanja **geografije** je na šolskem tekmovanju bronasta priznanja prejelo 5 tekmovalcev iz 8. in 9. razreda.

Učenci 8. razreda so preko spleta sodelovali na natečaju **Kemija je zabavna**, kjer so zbrali največ glasov in osvojili lepe nagrade tako posamezniki kot cel razred.

Na najbolj množičnem šolskem tekmovanju je sodelovalo kar 181 učencev. Bronasta Vegova priznanja iz znanja matematike je osvojilo 72 učencev. 6 se jih je udeležilo področnega tekmovanja, kjer so **MARTIN MURKO**, **ROK SIMONIČ**, **JERNEJA BURG**, **KATJA BEDRAČ** in **MARTIN DOMAJNKO** osvojili srebrna priznanja. Posebno pohvalo si zasluži devetošolec **MARTIN DOMAJNKO**, ki je osvojil tudi diamantnega kenguruja, kar pomeni, da je v vseh devetih letih vsako leto prejel najmanj bronasto priznanje iz znanja matematike.

Na šolskem tekmovanju iz **računalništva** je sodelovalo 12 učencev, ekipa v sestavi: **NINA BRATUŠEK**, **KARIN JURAK** in **NINO SELINŠEK** pa se je udeležila državnega tekmovanja z mednarodno udeležbo, kjer je osvojila zlato priznanje.

10 učencev izmed tekmovalcev, ki so se udeležili šolskega tekmovanja iz znanja **fizike**, je osvojilo bronasta priznanja, na področnem tekmovanju pa so srebrna priznanja osvojili **NINA BRATUŠEK**, **MARTIN DOMAJNKO** in **JAKOB MESARIČ**.

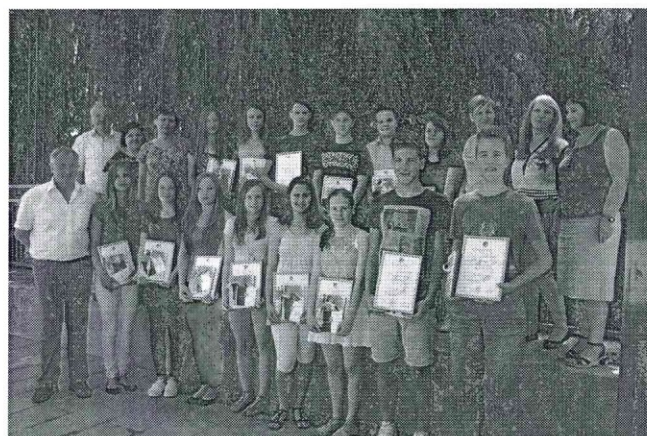
Na regijskem predtekmovanju **ROBObum** sta v kategoriji Robosled – dirkač **LUKA DOMINC** in **BLAŽ PETROVIČ** osvojila prvo mesto, prav tako prvo mesto pa sta v kategoriji RoboCup Junior – Rescue A primary (reševanje A OŠ) osvojila tudi **DAVID TRAFELA** in **ŽAN MILOŠIČ**. Na državnem tekmovanju pa so **DAVID TRAFELA**, **ŽAN MILOŠIČ** in **ROK MOHORKO** osvojili zlato priznanje.

Mladi tehniki so se udeležili področnega tekmovanja iz **modelarstva**, kjer je **MARTIN MURKO** osvojil 1. mesto.

Odlično znanje pri šolskem delu so vsa leta izkazovali letošnji devetošolci, ki so si za to prislužili posebna priznanja. Zlati »odličnjaki« so: **MARTIN DOMAJNKO, BLAŽ GLOGOVČAN, ANJA HORVAT, ANJA MERC, JAKOB MESARIČ, NINA OSENJAK, DOMEN ŠIROVNIK, NUŠA ŠTRAFELA, DAVID TRAFELA, TJAŠA TURK** in **LUCIJA VAUPOTIČ**.

Vsem učencem za trud in izkazano znanje iskreno čestitamo!

Po poročilih mentorjev povzela Vesna V. P.

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA BOOKWORMS 2013/14

Reading is to the mind what exercise is to the body! (Branje je za duha to, kar je telovadba za telo!)

Z branjem angleških knjig so učenci tudi letos pošteno razmigali svoje male sive celice, tako da se je angleška bralna značka 31. 3. 2014 zaključila zelo uspešno. Učenci so tudi letos podrli lanski rekord in skupaj prebrali **164 knjig**. Veliko učencev se je potrudilo in prebralo vse tri knjige. Tako so osvojili **POSEBNO PRIZNANJE** in imajo možnost pri žrebanju za izlet v London.

RAZPOREDITEV ŠTEVILA PREBRANIH KNJIG PO RAZREDIH

	RAZRED	ŠTEVILO PREBRANIH KNJIG
1.	6. a, 6. b	59
2.	5. a	40
3.	9. a, 9. b	26
4.	8. a, 8. b	19
5.	7. a, 7. b	10
6.	4. a, 4. b	10

Čestitam!

Mentorica Stanka Veršič

Bili smo na taborjenju

V torek, 27. 5. 2014, smo se odpravili na taborjenje na Poslančevevo domačijo v Varejo. Učence je čakal pester program taborjenja. Razdelili smo se v skupine in pričeli z delavnicami. Učenci so imeli možnost izkusiti in doživeti kar štiri različne dejavnosti: taborniško delavnico, na kateri je Marko Zelenik učil učence postavljati šotor in postaviti taborniški ogenj, likovno delavnico, na kateri so si učenci izdelovali laterne za nočni pohod, na kuharski delavnici so se učili pripraviti maso za palačinke in jih tudi speči.

Posebni gostje naše četrte delavnice so bili Ansambel Štajerci, ki so učencem predstavili različna glasbila in skupaj z njimi tudi zaigrali

in zapeli.

Odpravili smo se tudi na nočni pohod in obiskali Korpičevo domačijo, na kateri smo si ogledali živali in etnografsko zbirko predmetov in orodij. Po nočnem pohodu smo si zakurili taborniški ogenj in si pekli sladkorno peno, kar je bilo za učence posebno doživetje.

Čez dan so imeli tudi nekaj prostega časa, v katerem so igrali nogomet, zato so zvečer po pravljici brez težav zaspali. Naslednji dan so bile na sporedu športne igre in pohod proti šoli.

Doživeli smo veliko lepega in skupaj smo preživeli prijetne trenutke. Tako učenci kot učitelji bomo taborjenje ohranili v lepem spominu.

Učiteljici 2. razreda

Vtisi učencev

Všeč mi je bilo, da smo igrali nogomet in ko prišli gostje, ki so si vzeli čas. Presenetili so nas Ansambel Štajerci. Všeč mi je bilo, da smo jedli palačinke in jih spekli. Tega dne ne bom pozabil.

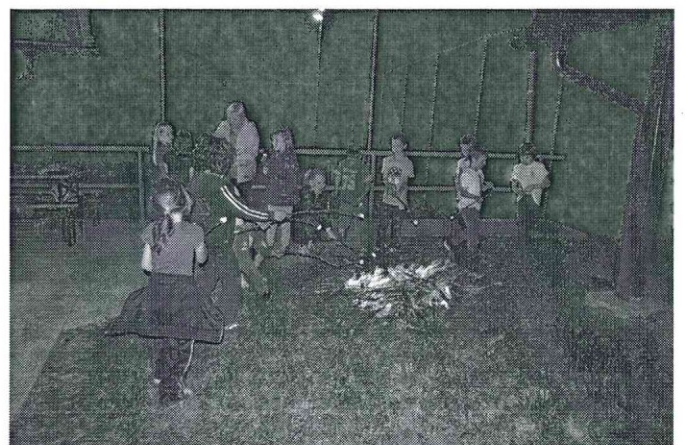
Žiga Horvat

Bilo mi je zelo všeč, zato ker so nas obiskali muzikanti in ker smo postavljali šotor. Pekli smo penice in se igrali na igrišču. Skakali smo s kolebnico in se sladkali s sadjem. Zunaj smo se pogovarjali. Šli smo na pohod in pogledali živali.

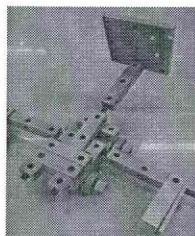
Laura Marinič

Na taborjenju mi je bilo všeč, da smo pekli penice. Rad sem skakal tudi čez kolebnico in igral nogomet. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pekli palačinke.

Klemen Pignar

Dan druženja in gibanja vseh generacij

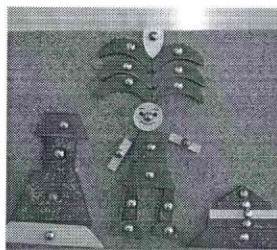
Vesoljsko vozilo
OPB I. r
(Mentorica Manja Vinko)

Delovno soboto v maju smo preživeli ob druženju s starši naših šolarjev, z dedki in babicami, s tetami in strici in tudi z mlajšimi ter s starejšimi bratci in sesticami. Zbralo se nas je lepo število. Vreme nam je bilo naklonjeno. Po prijetnem uvodu z glasbo in plesom ter razgibalnimi vajami smo se razporedili za pohode in kolesarjenje. Ob prijetnem kramljanju smo mlajši s svojimi spremljevalci prehodili lepo pot po ravninskem delu naše občine. Med tem časom so se starejši podali na pohod po hribovitem predelu našega območja. Kolesarji so tokrat kolesarili tudi po poteh sosednje občine, ker so pri nas zaradi del

nekatero običajne poti neprevozne. Predvsem mlajši in njihovi spremljevalci ter tudi starejši šolarji so se lepo igrali stare igre na travi. Pridružil se nam je tudi Center aerobike s Ptuja, kjer smo se prav tako lahko razgibali. Medicinski sestri sta ves čas merili krvni tlak in količino sladkorja v krvi. S skupnimi močmi smo poiskali najmlajšega udeleženca, najstarejšega udeleženca in najštevilčnejšo družino. Ob koncu smo jim podelili priznanja in jih obdarili. Tudi letos smo odšli domov dobre volje in prijetno utrujeni.

Zapisala Olga Zelenik.

Na taborjenju

Plesalka
Ana Krajnc, 3. b
(Mentorica Manja Vinko)

V ponedeljek dopoldan sem si pripravil stvari za taborjenje. Starši so me odpeljali na Poslančevevo domačijo. Tam je bilo že veliko otrok. Prvi dan smo se razdelili v dve skupini. Deklice in nekaj fantov so se učili, kako se reši, če si izgubljen, ostali pa smo igrali nogomet. V moji skupini so bili še Žiga, Leon in Blaž. Imeli smo največ zmag, jaz pa sem dal največ golov. Ko smo igrali zadnjo tekmo, me je Niko pomotoma udaril z nogo v trebuh. Potem se mi je opravičil. Proti njim smo izgubili. Zvečer smo šli na nočni sprehod. Po vrnitvi smo imeli nastop

in disko. Komaj sem čakal, da gremo spat. Zjutraj je prišel gospod Aleš. Skupaj smo šli v gozd. Bil sem v skupini s Tadejem in Anejem. Risal sem zemljevid, Anej je štel korake, Tadej pa mi je držal hrbet, da sem lahko delal zemljevid. Na cilju nam je gospod Aleš pokazal, kako iz umazane vode priteče čista. Najprej smo potrebovali navadno majico, potem majico s kamenčki in na koncu majico z zdrobljenim ogljem. Na domačijo smo se morali vrniti sami. Do šole nas je čakala dolga pot. Ko sem bil končno doma, sem takoj zaspal, nato jedel in spet zaspal. Bilo mi je zelo všeč.

Matic Jeza, 3. a

Zjutraj sem se prebudila in se hitro oblekla. Vedela sem, da imamo v šoli kulturni dan, zato sem ga že nestrpno pričakovala. Uredila sem se še bolj kot po navadi in vzela svojo najljubšo torbico. Mami me je z avtom odpeljala v šolo. Ko sva prispeli na Videm, sem že zagledala avtobus. Hitro sem stekla k sošolcem, da ne bi zamudila.

Vsi smo odhiteli na avtobus. Zraven mene je sedela Mia. Med vožnjo sva se smejala, zabavali in pogovarjali. Najbolj všeč mi je bilo, da sta za nama sedeli Sanja in Lea. Prispeli smo na Ptuj in se postavili v kolono. Ni mi bilo všeč, saj ne maram stati mirno v vrsti. Ko smo bili vsi zbrani, smo odšli proti vinski kleti. Všeč nam je bil peš most in razgled z njega. S sošolkami smo zagledale ključavnice, pripete za ograjo. Spogledale smo se in se nasmejale.

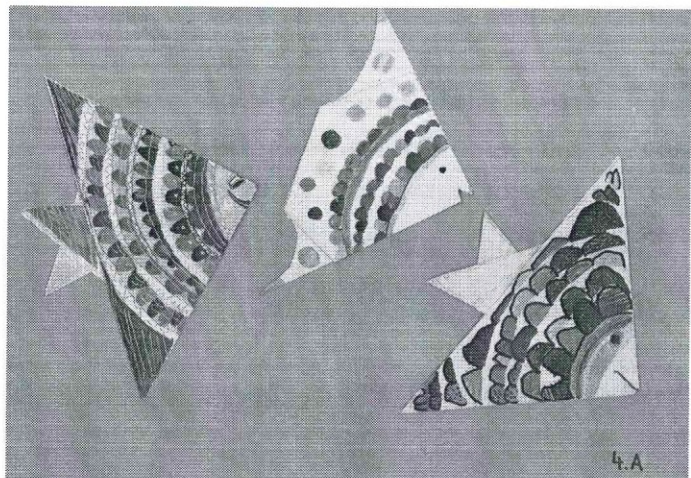
Končno smo prišli do vinske kleti. Bili smo na trnih, saj smo komaj čakali, da si ogledamo njeno notranjost. Gospod, ki nas je sprejel, nas je najprej pozdravil. Z zanimanjem smo opazovali vse, kar nam je pokazal. Nekaterim sošolcem so se poslikave na sodih zdele smešne, saj so na njih narisani goli ljudje. Hodili smo po temnih prostorih in občudovali velike in tudi nekoliko manjše sode. Na koncu hodnika pa je prostor,

poln steklenic, starih več kot dvajset let. Všeč nam je bilo, ko smo končno le lahko vzeli telefone in malo fotografirali. Ko smo z ogledom končali, nam je gospod pokazal še zanimiv video o vinu.

Morali smo dalje, saj smo si želeli ogledati še glasbeno šolo. Meni je bila zgradba zelo všeč, saj je vse v starinskem stilu. Stropi so valoviti, lestenci pa veličastno okrašeni. V dvorani smo se posedli in nestrpno čakali na začetek koncerta. Bilo nam je zelo všeč, saj so nastopali tudi naši sošolci. Ni pa mi bilo všeč, da so nekateri naši sošolci, poslušalci, delali nemir.

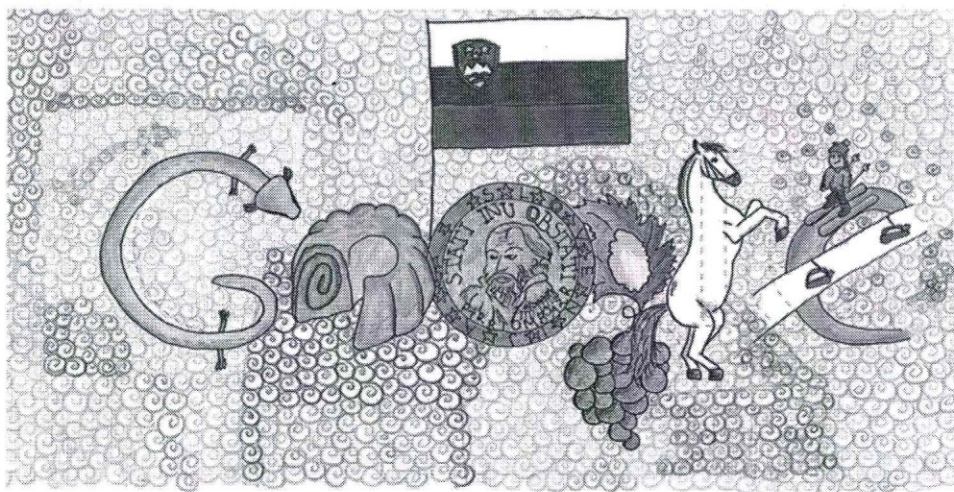
Ta kulturni dan mi je bil všeč, saj je bil poučen, zabaven in poln pričakovanj. Izvedeli in spoznali smo veliko novega in o tem smo pripovedovali staršem in drugim sošolcem, ki jih ni bilo zraven.

Barbara Medved, 6. a

Prvošolci pripovedujejo pravljice.
(Mentorica Manja Vinko)

Mavrične ribice
Ela Svenšek, Dijana Gojkovič, Lara Biškup, 4. a
(Mentorica Stanka Vogrinec)

Lucija Vaupotič, 9. a

(Mentorica Aleksandra Vidovič)

Razstava fotografij Stojana Kerblerja

Slovenski kulturni praznik smo 7. februarja 2014 na Vidmu obeležili s srečanjem s fotografskim mojstrom Stojanom Kerblerjem in odprtjem fotografske razstave. Manja Vinko, predstavnik Kulturnega društva France Prešeren Videm, nas je skozi intervju z mojstrom popeljala v fotografski svet avtorja, ki je svoje motive v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja iskal v življenjskih zgodbah Haložanov in haloški pokrajini. V Domu patra Miha Drevenška so bile do aprila na ogled fotografije iz cikla Haložani, v prostorih

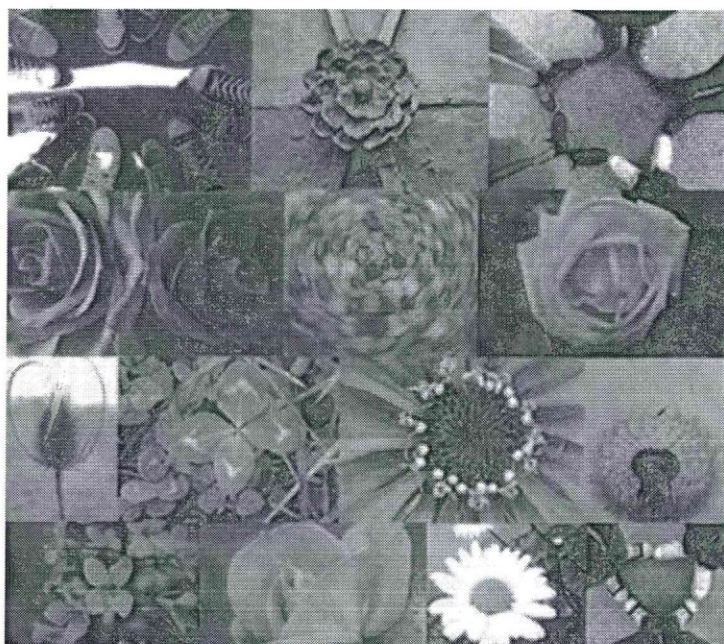
kulturnega društva, v Drvarnici, pa fotografije iz najnovejšega cikla Prostori. Razstavo je svečano odprl župan občine Videm Friderik Bračič, kulturni program pa so s petjem, z glasbo in deklamacijo popestrile učenke OŠ Videm: Nuša Voglar, Nina Osenjak in Tjaša Kozel.

In še nekaj besed in napotkov mladim fotografom: »Uporabljam izključno črno-belo fotografijo, ki sem ji zvest že več kot 40 let in še zdaj jo raziskujem. V črno-beli fotografiji ni pomanjkljivosti, pričara nam pridih, da je fotografija dokumentarna. Za dobro fotografijo je treba veliko delati.« (povzeto iz intervjuja s Stojanom Kerblerjem)

Skupaj kar 30 učencev iz 7., 8. in 9. razreda se je v letošnjem šolskem letu odločilo da bo nekaj svojih prostih popoldnevov, počitniških dni, sobotnih juter in večero popestrilo s fotografsko dejavnostjo, ki se na naši šoli izvaja v okviru projekta Popestrimo šolo. S svojimi in šolskimi fotoaparati se podamo na daljše sprehode kjer raziskujemo naš kraj in okolico ter poskušamo ujeti zanimive detajle in trenutke. Naše fotografije lahko spremljate v spletni galeriji na spletni strani šole

Mentorica Aleksandra Vidovič

FOTOGRAFI OŠ VIDEM

Likovni natečaj "KRUH NAŠ VSAKDANJI"

Učenci 7., 8. in 9. razreda so pri svoji izdelki sodelovali učenci: LUCIJA VAUPOTIČ, NINA BRATUŠEK, TAMARA POTOČNIK, MAŠA DUKARIČ, DANIJE GOJKOVIČ, KIM HEBAR, NINO SELINŠEK, VID HRGA, TJAŠA KOZEL, MAŠA PETEK, NELI SELINŠEK in REBEKA FRIDRIH GOSAK.

Na likovnem natečaju, ki ga je razpisal Kmetijsko gozdarski zavod Ptuj, so s

Mentorica Aleksandra Vidovič

Babica s kruhom
Klara Škvorc, 6. a

3. mala likovna kolonija Haloze 2014

V ponedeljek, 2. junija, je OŠ Videm v sodelovanju z Občino Videm izvedla že 3. MALO LIKOVNO KOLONIJO HALOZE. Likovna kolonija združuje otroke in otroško ustvarjalnost z območja Haloz. Kolonijo smo izvedli v kraju Zg. Leskovec, kjer stoji naša podružnična šola, in kar 15 osnovnošolcev iz 6 haloških osnovnih šol je slikalo na slikarsko platno na temo HALOŠKA KRAJINA. Nastala dela smo postavili na ogled v galeriji Doma p. Miha Drevenška na Vidmu. V naslednjem šolskem letu bo razstava potovala tudi na vse gostujoče šole, dela pa si lahko ogledate tudi na spletni strani šole Videm.

Ustvarjali so:

OŠ LESKOVEC: TAJDA KOVAČEC, LUKA LOVENJAK, LUCIJA VOGLAR (mentor Marko Kunčnik),

OŠ MAJŠPERK: AGATA CEP, SARA ČANČAR, MONIA POTOČNIK (mentor Jaka Marinič),

OŠ ANICE ČERNEJEVE MAKOLE: NASTJA BRUMEC, RINA BRUMEC, INES KOVAČIČ (mentorica Irena Ravnikar),

OŠ CIRKULANE: VERONIKA POLAJŽER, ALJAŽ PETROVIČ in OŠ ZAVRČ: MINEA GABROVEC (mentorica Karla Domjan),

OŠ VIDEM: NINA BRATUŠEK, NINA OSENJAK, LUCIJA VAUPOTIČ (mentorica Aleksandra Vidovič).

V zimskih mesecih smo petošolci uspešno opravili teoretični del kolesarskega izpita, ki je bil osnova za pričetek praktičnega usposabljanja. Aprila smo na šolskem igrišču postavili poligon in se urili v spretnostih vožnje s kolesom. Ker smo bili pri tem uspešni, smo se lahko podali na vožnjo po prometnih površinah. Da bi bili pri tem varni, sta nam policista pregledala kolesa. Vse je bilo, kot mora biti, in začeli smo se pripravljati na kolesarski izpit. Skupaj s policistom smo šli po progi, po kateri smo kasneje vadili za izpit. Za tem smo večkrat prevozili to pot in se kot izkušeni kolesarji podali še na vožnjo do vasi Markovci. Navdušenje je bilo največje tisti dan, ko smo vsi uspešno opravili kolesarski izpit.

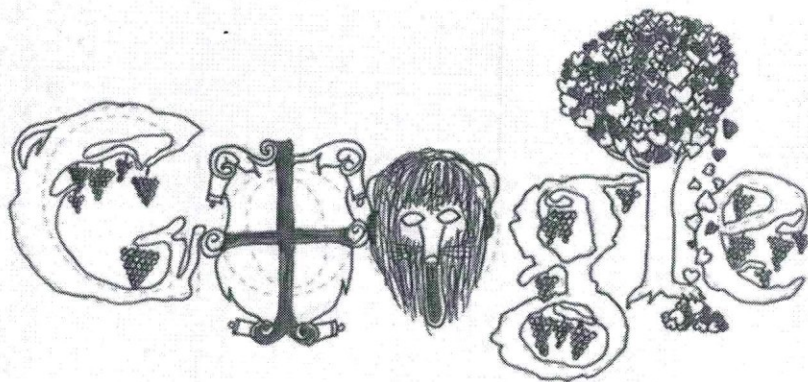
Mentorica Danica Tili

MOJ DELOVNI DAN

Sem učenka 4. razreda. Moj delovni dan se začne ob 6.30. Takrat vstanem, se oblečem, si umijem obraz in ušesa. Odpravim se k zajtrku in po zajtrku si umijem še zobe. Ob 7.30 se odpravim na avtobusno postajo in z avtobusom se odpeljem v šolo. Ob 8.30 se prične pouk, ki traja do 12.50. Po končanem pouku se odpravim domov. Doma imam kosilo, nato naredim domačo nalogo, ki je končana ob pol treh. Do pol šestih imam prosti čas ali pa pomagam staršem. Pred spanjem večerjam, se umijem, umijem tudi zobe in potem lahko še do 8.30 gledam televizijo. Nato atiju in mamici zaželim lahko noč in se odpravim spat.

Teja Svenšek, 4. b

Mentorica Mirjana Žlahtič

Kim Hebar, 8. a

Bralna značka v šolskem letu 2013/2014

Skozi celo šolsko leto so učenci naše šole pridno brali in spoznavali nove svetove v zanimivih knjigah in pesmicah. Bralno značko je osvojilo več kot 200 učencev. Med devetošolci in devetošolkami pa je letos kar 20 takih, ki so pridno dosegali bralno značko vsa leta osnovnega šolanja in so letos postali tudi ZLATI BRALCI in ZLATE BRALKE. To so MARTIN DOMAJNKO, LUKA DOMINC, KATJA GORIČAN, ANJA HORVAT, JAKOB MESARIČ, NINA OSENJAK, TAMARA PLOHL, DOMEN ŠIROVNIK, ROK ŠMIGOC, MONIKA TRAFELA, TJAŠA TURK, LUCIJA VAUPOTIČ, ŽAN ZEMLJAK, KATJA BEDRAČ, ALJAŽ BRODNJAK, NINA DUH, ROK MOHORKO, NUŠA ŠTRAFELA, DAVID TRAFELA in NUŠA VOGLAR. Vsem zlatim bralcem iskreno čestitamo in jim želimo še veliko lepih trenutkov ob zanimivih knjigah. Naj bo branje potovanje, ki se nikoli ne konča ...

Vesna V. P.

Nejc Šel, 1. a: V podaljšanem bivanju mi je bilo všeč, ker smo delali zanimive stvari: igrali smo se, ustvarjali, peli.

Lucija Vajda, 2. a: Rada hodim v podaljšano bivanje. Všeč mi je bilo, ker smo se lahko igrali. Poslušali smo tudi pravljice. Veliko smo ustvarjali in se tudi razgibavali.

Lara Kopič, 2. b: Rada hodim v podaljšano bivanje, ker se igramo, ker ustvarjamo in ker lahko naredim vso domačo nalogo.

Matic Podgoršek, 3. b: Rad sem prihajal v podaljšano bivanje, ker smo izdelovali, se igrali in poslušali pravljice. Podaljšano bivanje sem imel rad tudi zato, ker je z nami bila učiteljica Manja.

Domen Vidovič, 2. b: Podaljšano bivanje je bilo zanimivo. Bilo mi je všeč, ker smo se lahko igrali. Zabavno pa je bilo, ker smo poslušali zabavne pravljice.

Miša Mulec, 3. b: V tem šolskem letu mi je bilo v podaljšanem bivanju zelo lepo, ker smo se igrali, ustvarjali in pogovarjali. Še posebej mi je bilo všeč, ko smo gledali risanke. Bilo je lepo! Še dobro, da imamo tako dobro učiteljico Manjo.

Nuša Furek, 3. b: V podaljšanem bivanju mi je bilo letos všeč to, da smo lahko ustvarjali, se igrali in lepo imeli. Zato sem zelo rada prihajala v podaljšano bivanje.

Ana Krajnc, 3. b: Rada prihajam v podaljšano bivanje, ker beremo in ustvarjamo in še veliko drugih stvari: igramo šah, človek, ne jezi se in pišemo s šampiljkami.

Tian Šibila, 3. b: V podaljšanem bivanju mi je bilo všeč, ker smo delali zanimive stvari.

Žak Krajnc, 3. b: Na to šolo hodim rad, ker je lepa in so vsi prijazni. V podaljšanem bivanju mi je bilo všeč, ker smo lahko risali, ker učitelji niso bili tako strogi, ker smo se igrali. Lahko smo imeli glasbene želje in gledali filme.

Mentorica Manja Vinko

Pripravljali smo se na dan šole.

(Mentorica Manja Vinko)

Polepšali smo tlakovce pred šolo.

(Mentorica Manja Vinko)

Nina Bratušek, 8. b

Moj delovni dan

V nedeljo in druge dni grem ven, če je lepo vreme. Zunaj se igram in rišem s kredami. Večkrat se gugam. Odbijam tudi žogo in se vozim z rolerji. Včasih se vozim tudi s kolesom. Z Davidom se pogosto igrava v hišici. Včasih pripraviva gostijo. Proti večeru pogledava še malo risank. Potem greva spat.

Lucija Vajda, 2. a

V ponedeljek se igram z avtom. Potem se grem vozit s kolesom. Nato vzamem žogo na igrišče in brcamo na gol. Ko se utrudim, grem domov. S psičko Pupo se igram.

Tim Zafoštnik, 2. a

(Mentorica Olga Zelenik)

Tudi na kamnu zrastejo rože.

OPB, 1. razred

(Mentorica Manja Vinko)

Robot in Jure

Nekoč so v trgovini prodajali robote in Jure je imel rojstni dan. Z mamo sta šla v trgovino. Jure si je izbral robota. Želel si je takega čarobnega in želja se mu je izpolnila.

Ko je Jure izrekel čarobne besede: daj, daj, robot, spremeni se v živega, je robot oživel. Skupaj sta se igrala, gledala televizijo, igrala igrice in risala. Najraje sta igrala nogomet. Zelo lepo sta se imela. Ko sta šla spat, je Jure ugasnil robota.

Nekega dne, ko je Jure vzel robota iz omare, mu je padel iz rok in se mu razbil. Jure je bil žalosten. Pritekel je k mami in se močno zjokal. Mama ga je potolažila. Šla sta v trgovino po novega robota. Ko sta zagledala čisto enakega robota, je bil Jure zelo vesel.

Jan Špurej, 2. b

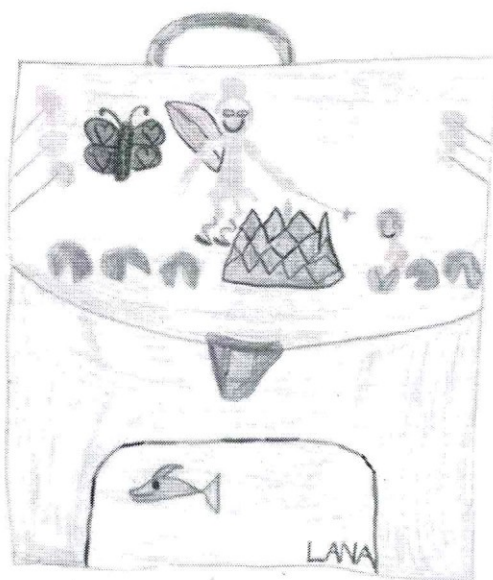
(Mentorica Mojca Repič)

Cvetoči travnik

Simon Vinko, 4. b

(Mentorica Mirjana Žlahtič)

SVOJO ŠOLSKO TORBO NOSIM VSAK DAN V ŠOLO. V NJEJ IMAM ZVEZKE, PERESNICO TER OSTALE ŠOLSKO POTREBŠČINE. JE PRAVOKOTNE OBLIKE IN SREDNJE VELIKOSTI. JE ROZA BARVE IN TEŽKA TRI KILOGRAME. NAREJENA JE IZ BLAGA IN PLASTIKE. IMA DVE NARAMNICI IN ZADRGE. OB STRANI IMA ŽEPKE. KUPILA STA MI JO MAMI IN ATI.

Lana Vindiš, 1. a

(Mentorica Darja Ostroško)

MLADI SPOROČAMO ODRASLIM

Kaj lahko mladi sporočimo odraslim, ko pa so odrasli tisti, ki vodijo svet, mladi pa moramo narediti tisto, kar od nas pričakujejo odrasli?!

Naši starši in stari starši so otroštvo preživljali na prostem, ob igri in ob druženju s prijatelji na zraku. Kakšen je bil ta zrak? Bil je čist, mnogo čistejši kot je zrak, ki ga dihamo današnji otroci. Danes zrak onesnažujejo naprave, ki smo jih poimenovali telefon in računalnik. Ampak te ne proizvajajo izpušnih plinov. Zraka ne onesnažujejo samo plini. Krivci so tudi sevanja, ki jih povzročajo elektronske naprave. Avtomobili, ki jih danes srečamo na vsakem koraku, pa okolje onesnažujejo z izpušnimi plini. Tovarne spuščajo odplake v reke, ki so potem umazane in onesnažene. Zato posledično potrebujemo čistilne naprave, ki spet niso okolju prijazne. Vrtimo se v začaranem krogu.

Današnji otroci niso navajeni delati, kot so to morali njihovi predniki. In ko jim stari starši pripovedujejo o vsem, kar so morali delati, da so preživeli, se zna zgoditi, da bo kakšen otrok vprašal: »Kaj pa naprave, ki ste jih uporabljali, niso delale?« Njihove "naprave" so bile roke in noge. Želeli so živeti, zato so delali z dušo in s srcem. Delo jim je predstavljalo vsakdan. Ob tem so se lahko družili. In ko so delo dobro opravili, so dobili hrano.

Marsikdo od otrok misli, da je danes življenje lažje, ker ni potrebno toliko delati. A to ni res. Nekoč bodo naprave delale namesto nas, a tako ne bo vedno. Zato je potrebno odraslim sporočiti, da jih potrebujemo. Potrebno nas je naučiti delati. Prenekateri starši dovolijo svojim otrokom, da lenarijo in doma ničesar ne delajo. Mladi znamo biti razvajeni, zato je potrebno, da nas odrasli opozarjajo, da bo lenarjenja nekoč konec. Nekdo bo moral delati, ker naprave ne delajo same. Nekdo mora znati z njimi ravnati.

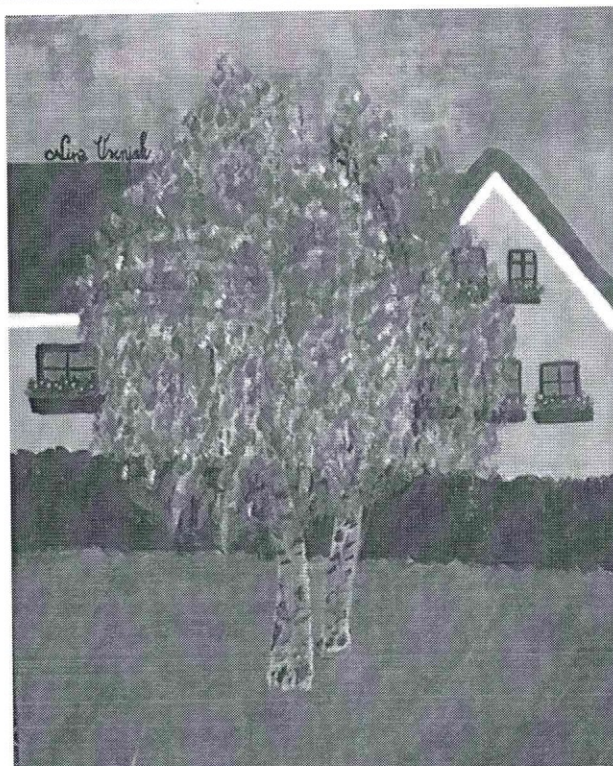
Mladim so vzor odrasli. In treba jih je opozoriti, da tako kot bodo oni ravnali, bodo kasneje tudi mladi, ker bodo mislili, da je tako prav. Če bodo starši kadili, bodo morda tudi otroci. Starši se tega ne zavedajo dovolj. Najboljše je, da ravnajo tako, da bodo vzor otrokom in da bodo ti ponosni na njih. Tega se ljudje premalo zavedajo, kajti zgledi vlečejo, ne besede!

Mladi v času odraščanja začnemo spremljati dogajanje v državi. In se začnemo spraševati, ali so nam ti ljudje, ki jih vidimo na televiziji, res vzor. Ali je prav, da tudi mi tako ravnamo. Ti ljudje se sploh ne zavedajo, kakšen vzor so! Po takšnih se ne smemo zgledovati. In starši nas morajo opozarjati, da takšni ljudje niso dovolj dobri. Ampak če so tudi starši takšni kot ti ljudje, smo v težavah. Zakaj so ti ljudje slabi, starši pa dobri? Ampak odgovora ne bomo dobili, če pozorno ne opazujemo sveta okrog sebe. In odrasle prosimo, da si takrat za nas vzamejo čas in nam razložijo, kakšni ljudje nam morajo biti vzor in zakaj.

Mladi odrasle potrebujemo zato, da nas spodbujajo, da nam svetujejo in nas usmerjajo. Pomagajo naj nam, da skupaj oblikujemo okolje, v katerem bomo živeli. Naj nas naučijo delati, naj nas ne razvajajo! Prav tako naj nas naučijo, kaj je prav in kaj ne. Naj nas spodbujajo k zdravemu načinu življenja in druženju na prostem. Ampak naj nam bodo pripravljeni prisluhniti, ko jim bomo pripovedovali o našem življenju, o stvareh, ki zanimajo nas. Kajti če nam ne bodo, tudi mi ne bomo poslušali njih. Naj nam bodo takšen vzgled, kakršen so bili njim njihovi starši in kakršen želijo, da bomo mi svojim otrokom. Da bomo lahko nekoč rekli: moji starši so mi bili najboljši vzor in ponosen sem, da sem imel tako dobrega učitelja in vzornika.

NAROB E ŠOLA

Če šolarji učiteljico učijo,
če papir reže škarje,
če zvezek v penkalo piše,
če tabla po učiteljici piše,
če torba Zaro odnese,
če šola k učencu gre,
če šola delavce prenavlja,
če berilo učenca bere,
če tak je kje v šoli red,
je takšna šola narobe šola.

Nina Osenjak, 9. a

Nuša Beranič in Teja Žumer, 5. a
(Mentorica Danica Tili)

RADA IMAM ...

Rada imam svojo mamo,
ki nikoli me ne pusti samo.

Rada imam svojega očeta,
s katerim ne izpustim nobenega klepeta.

Rada imam sestro Klaro,
ki si popravlja omaro.

Rada imam vse naše živali,
za katere bomo vse rojstne dneve praznovali.

Nika Širovnik, 4. b
(Mentorica Mirjana Žlahtič)

Tilen Vidovič, 2. b

MOJ KLOBUK

Moj klobuk je čaroben. Z njim se lahko spremenim v policaja in hodim skozi stene. Ko mu zmanjka magije, ga operem. Perem ga vsaj tri ure na dan. Če ga kdo drug da na glavo, zazvoni zvon. Lahko me popelje v tuje kraje, na Kitajsko, v Španijo ali Češko. Lahko me naredi tudi nevidnega, majhnega ali zelo velikega. Zna ustaviti čas in me ponesti v preteklost ali prihodnost. Z njim se lahko odpravim v čisto vsako pravljico. Moj klobuk je celo tako čaroben, da mi je napisal tole domačo nalogo.

Angelo Jarc, 3. a
(Mentorica Biserka Selak)

PRI NOGOMETU

Imam rdečo žogo. Na majici imam številko ena. Ustavil sem si žogo. Nameril sem in močno brcnil. Brcnil sem točno v gol. Golman ni mogel braniti. Rezultat je bil ena proti nič. Zmagali smo.

Nik Špurej, 1. b
(Mentorica Aneja Cafuta)

RAD TE IMAM

Rad te imam,
odkar si bila mala štručka,
ki je prijokala iz maminega trebuščka.

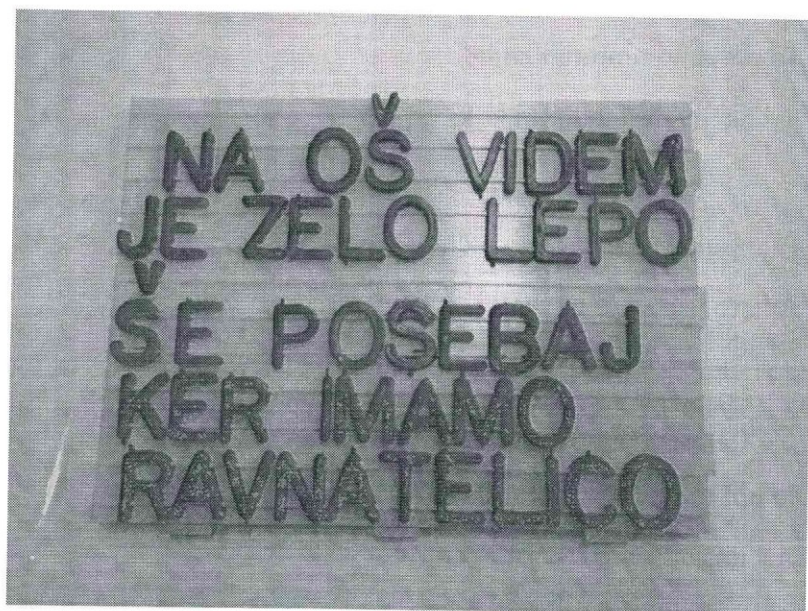
Sem tvoj veliki brat,
ki te je učil govoriti
in prve korake narediti.

Ob meni si zrasla v deklico zalo,
ki včasih tudi jezi me malo.

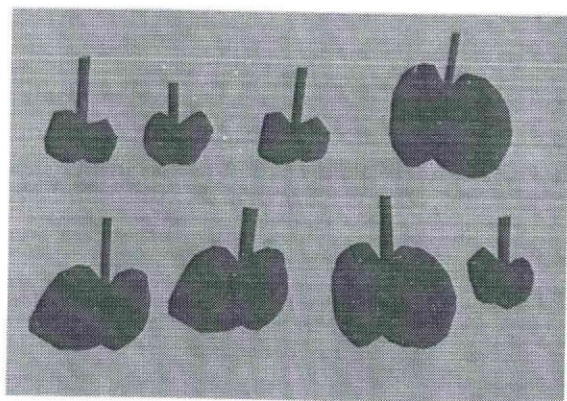
Ko se mi nasmehneš,
ko ti iskrica v očeh zažari,
takrat jeza hitro zbeži.

Čeprav si včasih zaželim,
da bil bi malo sam,
verjemi mi, Sara,
nikomur te ne dam.

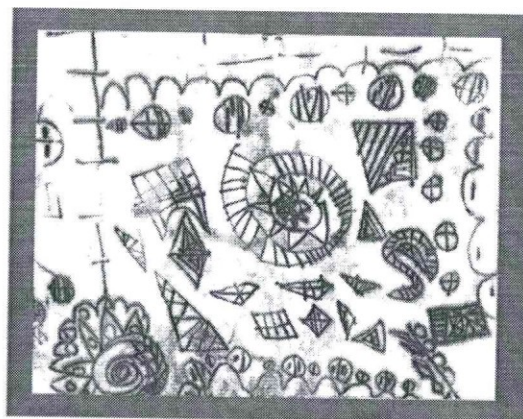
Nejc Božičko, 4. b
(Mentorica Mirjana Žlahtič)

Prvošolci že pišejo
OPB, 1. razred
(mentorica Manja Vinko)

David Rižner, 1. a

Simon Perko, 1. a

NENAVADEN DAN

Najprej sem se pod posteljo zbudila,
nato zmlete nore gobe za zajtrk popila.
V šolo prikorakala, v knjižnico odskakala.

Tam ni bilo nobenih knjig,
le sončev mrk in lunin krik.

Pri pouku je še kar normalno šlo.

A nato vse se je ustavilo,
za nekaj sekund zamrznilo.

Ko vse se je pognalo,
je pol razreda zaspalo.

A v naslednjem trenutku smo že bili
v najlepši ljudski pravljici.

Nato bili smo že nazaj,
učiteljica rekla je pa le – ni za kaj,
in odšli smo na čaj.

Mila Kodrič Cizerl, 5. a
(Mentorica Danica Tili)

Šolarska

Zjutraj šolar vstane,
dela, piše, se uči od zore ...
Kdaj konča, nihče ne ugane,
konča takrat, ko več ne more.

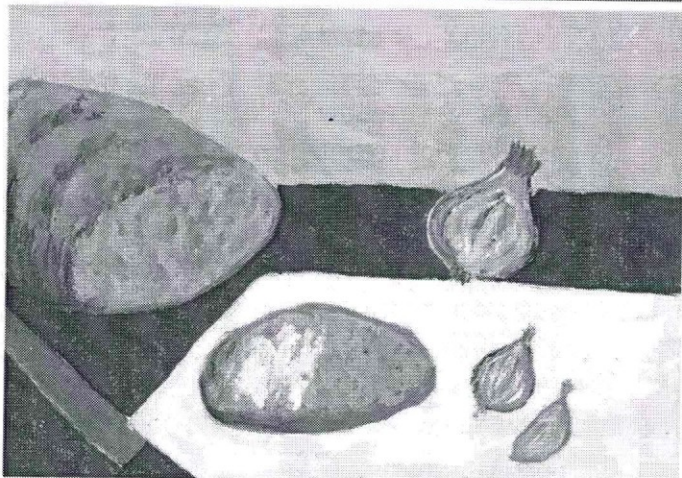
Ko se odpravlja domov,
misleč, da v morju plavajo knjige,
se odpravi na krov.
In vendar le ko se naspi, zbudi se
in vidi, da v njem plavajo ribe.

In vsak dan ...
od zore, dokler več ne zmore...
od zore, dokler več ne zmore...
Nato čez 9 let pride na plan,
da vsega le ni delal zaman.

Prepričan, da je s tem končal
in da je vsega konec.
Ni res! Saj bo še nadaljeval,
še dolgo ga bo spremljal šolski zvonec.

Rok Mohorko, 9. b
(Mentorica Vesna Voglar Pulko)

Nina Bratušek, 8. b

Čudežni zabo

Pred davnimi časi je na robu vasice bila hiša in v njej je bil čudežni zabo. Nekega dne se je po gozdu sprehajala deklica. Opazila je hišo, vstopila je in v njej zagledala zabo. Stopila je do zaboja in ga poskusila odpreti. Bil je zaklenjen. Ni vedela, kaj naj naredi. Poklicala je prijatelje Emo, Urbana, Saro, Tilna in Lauro. Urban se je spomnil, da za zabo potrebujejo ključ. Z njim sta se strinjali tudi Laura in Ema, ki je predlagala, da ga gredo iskat. Razdelili so se v skupine in šli iskat ključ. Ema in Urban sta šla proti ribniku. Sara, Tilen in Laura so šli v gozd. Ključ so našli v gozdu. Odšli so nazaj do hiše, kjer jih je čakala deklica. Urban in Eva sta povedala, da nista našla ključa. Tilen, Sara in Laura so bili veseli, ker so našli ključ v gozdu. Z njim so odprli zabo. V njem je bil denar. Vsi so obogateli.

GREM V ŠOLO

Sem v kopalnici. Umivam si zobe. Stojim na stolčku. Grem v šolo. V šolo grem peš. V šoli se učim. Spoznala sem novo črko. V šoli se igram z lego kockami. Sem v podaljšanem bivanju. V podaljšanem delam domačo nalogo. Mami je prišla po mene. Šla sem z družino v Haloze. Obula sem si pohodniške čevlje.

Janja Milošič, 1. b

ČISTIM AVTO

Odšli smo v Haloze. Ko smo se vrnili domov, je bil avto umazan. Očka me je prosil, da bi mu očistil avto. Najprej sem šel po vodno pištolo. Avto sem namilil. Z vodno pištolo sem spral peno z avta. Avto je bil spet čist.

Rene Kolednik, 1. b

POLETJE

Poletje bliža se,
prav tako počitnice,
juhuhu, juhuhu.

Na morje bomo šli,
kjer se bomo zabavali,
juhuhu, juhuhu.

Če nam vroče bo,
skočili bomo v vodo,
juhuhu, juhuhu.

Ko z morja pridemo domov,
počitnic kmalu konec bo
in spet se v šoli srečamo,
juhuhu, juhuhu. Lan Ciglar, 4. a
(Mentorica Stanka Vogrinec)

Zapisala in ilustrirala Lana Kaisersberger, 2. a

Nino Selinšek, 8. b

POČITNICE

Počitnic se veselim,
ker takrat lahko dolgo spim
in počnem stvari,
ki se jih veselim.

Med počitnicami
se bom igrala
in malo brala,
za nekaj časa odpotovala
in tam na morju pristala,
kjer na obali se bom soncu predala.

Ko domov se bom vrnila
in se počitnic že naužila,
komaj bom čakala,
da spet v šolo se bom podala.

Ela Svenšek, 4. a
(Mentorica Stanka Vogrinec)

DRUGAČEN

Izrazi svoj stil – bodi to, kar si.

Tako kot zvezda potrebuje TEMAČNOST,
da sije,
svet potrebuje DRUGAČNOST,
da se individualnost razvije.

Naj tvoja ideja vzklije.
Zato potrebuješ le malo domišljije,
vzemi škarje in revije,
naj tvoja kreativnost na skice se izlije,
idej ti kot z oblaka lije.
Naj domišljija ti razkrije,
kako stare stvari spremeniti v tvoj stil z le malo čarovnije.
Naj tvoja umetniška žilica **zasije!**

Lucija Vaupotič, 9. a

(mentorica: Damjana Hliš)

Cvetoči travnik
Simon Vinko, 4. b
(Mentorica Mirjana Žlahtič)

KOSOVIRJA GLAL IN GLILIV DEŽELI ...

***SMEŠKOV**

Tam so živeli sami smeški. Z njimi sta se igrala ves čas. Hodili so na sladoled, igrali namizne igre, igrali na instrumente. Vsak je imel svoj instrument. Hodili so v smeško šolo. Vedno so si pomagali pri nalogi. Vsi skupaj so na glas zavpili: »Naj živi prijateljstvo!« (Nika)

***PARADIŽNIKOV**

Z žlico sta se vozila po mestu. Pristala sta v velikem parku. Videla sta znanega pesnika gospoda Paradižnika. Nekaj paradižnikov sta odnesla domov. (Matic)

***ŠPAGETOV**

Tam so bile vse stavbe iz špagetov. Skuhala sta hektolitrski lonec omake. Podelila sta jo vsem! Jedli so, dokler je ni zmanjkalo. Ko sta bila utrujena, sta legla v žlico in zaspala. Žlica ju je odpeljala domov. (Vid)

***NAPOLITANK**

Iz napolitank so zgradili hišice. Tudi na drevesih so rastle. Bile so vse sorte. Kosovirja sta utrgala paradižnikove. Mož ju je ujel z mrežo in ju odnesel v kletko. Glili jo je pregriznila, saj je bila iz napolitank. Hitro sta zbežala v žlico. Spotoma sta utrgala še dve napolitanki. (Leon)

***AVTOMOBILOV**

Glili in Glal sta pristala na velikem avtu. Prestrašena sta pogledala, kdo stoji za njima. Bil je majhen moder govoreči avtomobilček. Šli so se zabavat. Kosovirja sta ga povabila k sebi domov. Zdaj živi v Kosoviriji. (Gregor)

***NOGOMETA**

Tam sta videla vse mogoče. Glal je imel rad nogomet, Glili pa bi bila raje navijačica. Ko sta zvedela, da bo tekma, sta z žlico poletela do stadiona. Sedla sta na stolčke. Nihče ju ni videl, ker sta bila tako majhna. Rezultat je bil 4:3. Po tekmi sta vzela svoji žlici in odletela v neznano. (Tadej)

***MAVRIC**

Videla sta veliko mavrico. Ali obstajajo mavrični ljudje? Sedla sta na mavrico. Naenkrat se je začela tresti. Grmelo je, se bliskalo, toča je padala. Potem pa je posijalo sonce. Glili in Glal sta se objela od veselja. (Amadea)

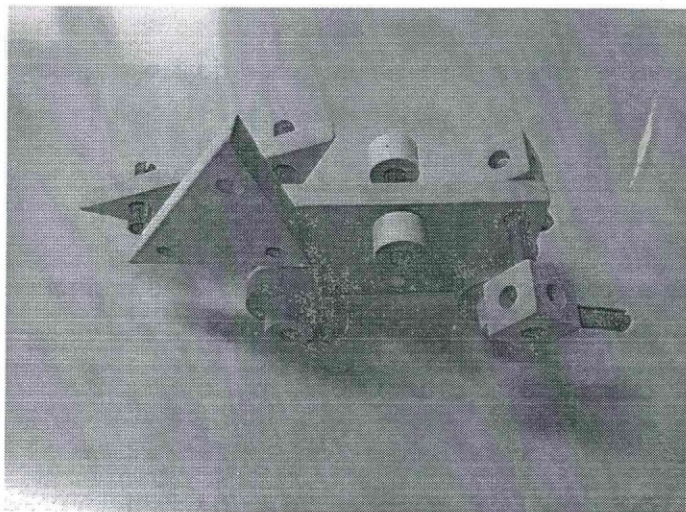
Moj obisk pri zobozdravniku

Ko pridem k zobozdravniku, si grem umiti zobe. Potem mi gredo popravljat zobe. Najprej mi gredo v usta s sesalcem za slino, potem mi očistijo luknjico s svedrom, potem pa mi da zalivko in jo posuši z lučko. Me ni nič strah, zato dobim šampiljko, ker sem pridem.

Vid Trafela, 2. b

Na datum, ko sem bila naročena, sem šla k zobozdravnici na pregled. V čakalnici sem odložila bundo na obešalnik. Medicinska sestra je prišla pobrat zdravniške kartice. Pred mano je že bil v ordinaciji en deček. Medtem ko sem čakal, je prišlo še več otrok. Nato me je sestra poklicala v ordinacijo. Usedla sem se na stol in zobozdravnica mi je pregledala zobe. Ker je bilo vse v redu, me je naročila na ponovni pregled. Na roko sem dobila šampiljko, vzela kartonček in odšla domov.

Lana Curman, 2. b

Robot, Simon Perko, 1. a

(Mentorica Manja Vinko)

Hrošček, OPB, 1. r.

(Mentorica Manja Vinko)

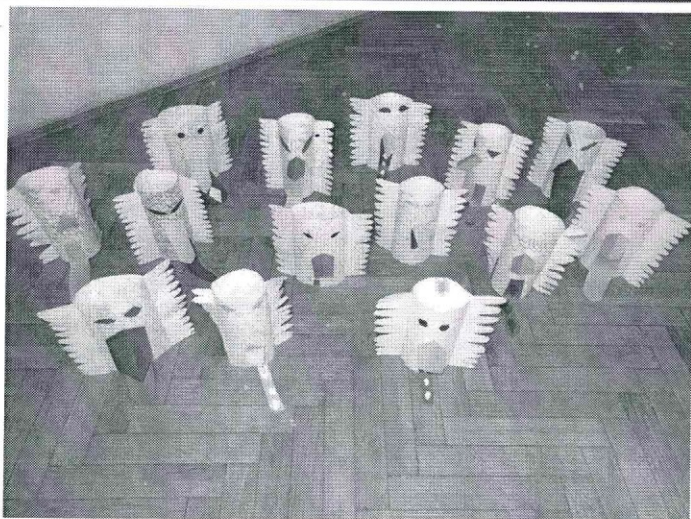
MOJA SESTRICNA NASTJA

Moji sestrični je ime Nastja. Stara je 22 let. Visoka je približno 165 cm.

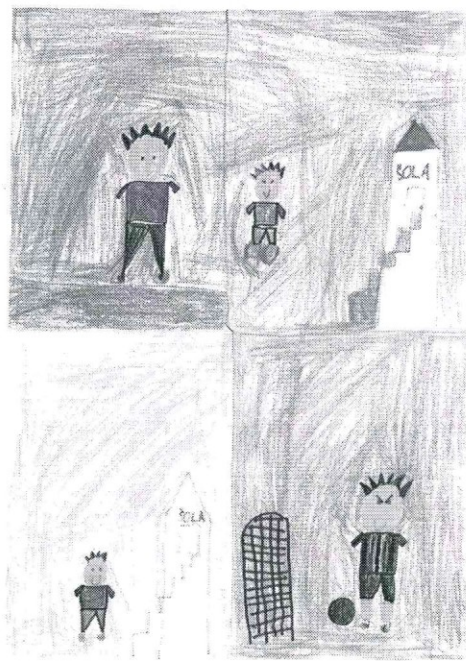
Ima lepo postavo. Njeno telo je vitko. Ima rjave oči, široke obrvi, nos, usta in lepe zobe. Ima dolge rjave lase, ki so speti v figo. V ušesih ima uhane. Njeni nohti so urejeni, lepo pristrženi.

Najraje se oblači v športna oblačila in obuje adidaske. Ob posebnih priložnostih obleče elegantna oblačila in obuje čevlje s petko. Kadar je hladno, si na glavo nadene kapo in okrog vratu ovije šal.

Lara Biškup, 4. a

Kurentove maske, OPB, 1. r.
(Mentorica Manja Vinko)

USPAVANKA

Muca Mica rada spi,
spanje se ji lepo zdi.
Vedno hitro gre spat
in ni ji treba pravljič brat.
Aja, aja, cin cin cin -
hitro zdaj zaspi,
da te spanček ne dobi.

Primož Burg, 7. b
(Mentorica Damjana Hliš)

USPAVANKA PA TAKA

Veš, ta uspavanka je taka,
da nobeni ni enaka.
V njej se poniji lovijo,
v njej žirafe kar letijo.
Čeprav uspavanka biti morala bi enaka
kot vsaka druga - ta ni taka.
Ta skače od hiše do hiše,
zraven jabolčni sok pije
in seveda pazi, da se vsakemu skrije.
In ta uspavanka zna peti,
poje lepše kot vsi dueti.
Pa vendar ta uspavanka ni taka,
da bi bila vsem enaka.

Teja Pečnik, 7. b
(Mentorica Damjana Hliš)

Učenci 1. A so povedali ...

PONOSEN/-NA SEM NASE:

KER DOBRO RAČUNAM (Timi)

KER VSAKIČ NAREDIM DOMAČO NALOGO (Domen)

KER SEM PRIJAZNA DO VSEH SOŠOLCEV (Ana)

KADAR SEM USPEŠEN PRI LIKOVNI UMETNOSTI (Žiga)

KER ZNAM CELO ABECEDO (Simon Z.)

KER SEM SE V 1. RAZREDU VELIKO NAUČIL (Žan)

KO DOBRO POSLUŠAM UČITELJICO (Andraž)

KER SEM DOBER PRI ŠPORTU (Rok, Gašper)

KO DOBRO PAZIM NA SESTRIČNO (Neli)

KER SEM BRATU IZDELALA NAJLEPŠI GUMB ZA SREČO (Eva)

KO PRI IGRI PREMAGAM ATIJA (David)

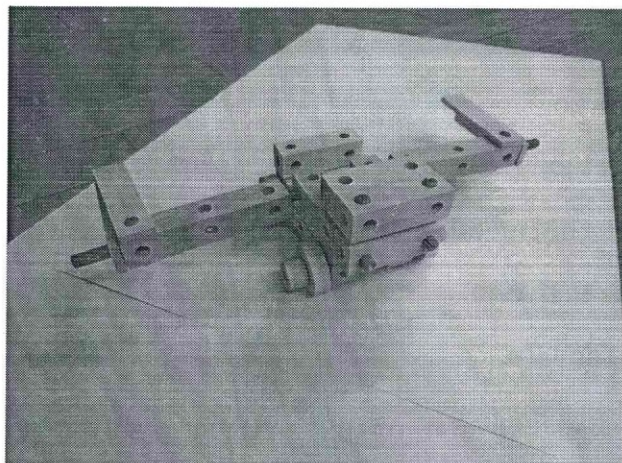
KO MI USPE PRED ZVONJENJEM KONČATI Z DELOM (Lana)

KO PRI NOGOMETU ZADENEM GOL (Simon P.)

VESEL-A SEM ...

KADAR SEM S SVOJIMI SOŠOLCI IN UČITELJICAMI (Kaja)

KER IMAM SUPER UČITELJICE (Mišel)

Vesoljsko plovilo, OPB, I. r.
(Mentorica Manja Vinko)

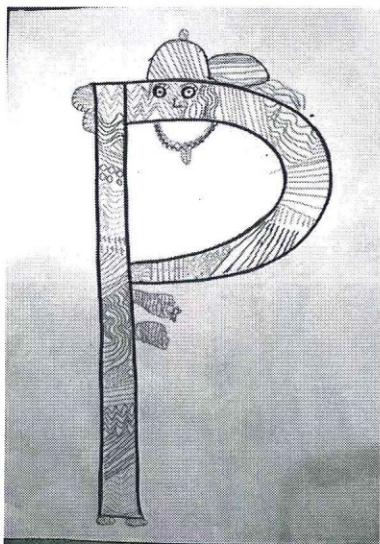
USPAVANKA

Ko sonce za goro zaide,
dete v posteljo odide.
Joka noč in dan,
a vse zaman.

Mamo zdaj zbudi,
nato očeta prebudi,
ker mama bi rada spala,
ji zapoje nina nana.

Zdaj zaspal boš tudi ti,
zato zapri oči,
stisni se v svoj kot
in sanjaj svoj čudežni brlog.

Urška Vidovič, 7. a
(Mentorica Damjana Hliš)

Valentina Mlakar, 2. b
(mentorica Mojca Repič)

PRAVLJICA MALO DRUGAČE

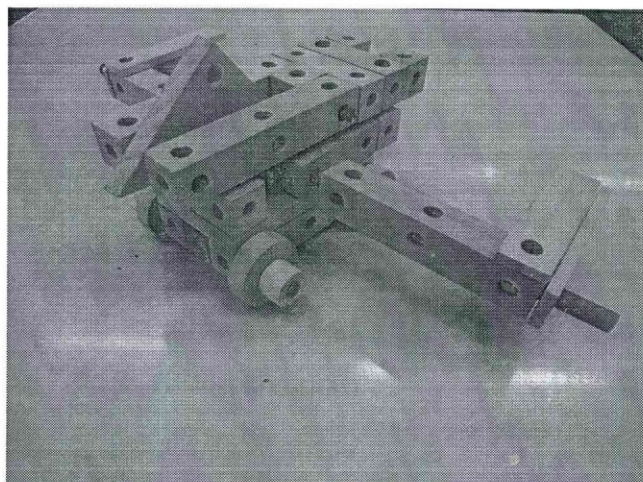
Bili trije prašički so,
imeli zvite repke so.
Jih je volk začel lovit,
oni so se hoteli skrit.
Vsak svojo hiško si zgradi,
iz različnih materialov jo naredi.
Volk prešteje en, dva, tri -
prve hiške več ni.
Drugo prav tako podre,
tretja pa iz ciglov je.

Luka in Rok, 9. a
(Mentorica Damjana Hliš)

Vesoljsko vozilo
Matic Podgoršek, 3. b
(mentorica Manja Vinko)

Drugačnost

Ne beži mi s poti,
samo spoznal rad te bi.
Vseeno mi je, ali si črn ali bel,
ob tebi vedno bom vesel.
Nihče nikomur ni enak,
zato ne posnemaj ljudi,
če misliš,
da so boljši kot ti.
Ali si črn ali bel,
ne sekiraj se,
če te kdo v družbo ne bo sprejel.
Nekdo te bo rad imel,
te takšnega, kot si, sprejel.
Samo pobožal bi te rad,
te spoznal od znotraj.
Samo prijatelj tvoj bi rad postal
in s tabo nov svet spoznal.
Miha Mesarič, 6. b
(Mentorica Dragica Majhen)

OSNOVNA ŠOLA VIDEM

Videm pri Ptuju 47

Telefon: +386 2 761 94 10

2284 Videm pri Ptuju

E-pošta: o-videmptuj.mb@guest.arnes.si

OCVIRKI - glasilo OŠ Videm Šolsko leto 2013/2014

H glasilu so prispevali:

Helena Šegula

Vesna Voglar Pulko

Aleksandra Vidovič

Dragica Majhen

Manja Vinko

Olga Zelenik

Mateja Gabrovec

Biserka Selak

Boštjan Petrovič

Mirjana Žlahtič

Danica Tili

Darja Ostroško

Stanka Veršič

Stanka Vogrinec

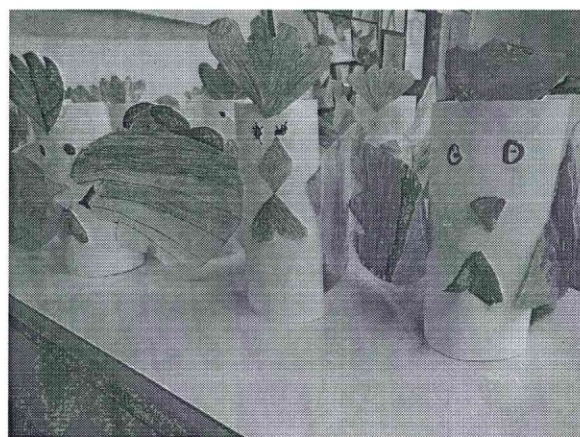
Mojca Repič

Aneja Cafuta

Damjana Hliš

Ustvarjanje pisank na drugačen način, OPB, 1. r.
(Mentorica Manja Vinko)

Kokoši in petelini, OPB, 1. r.
(Mentorica Manja Vinko)

Prvošolec Tjan s
svojim robotom
(Mentorica Manja
Vinko)

Fotografije:

last OŠ Videm

Urejanje in oblikovanje:

Damjana Hliš

Peter Purg

Lektoriranje:

Damjana Hliš

Vesna Voglar Pulko